

Снежана и седам магичних гранчица

Једног лепог дана почетком лета Светла и њен отац су шетали поред реке. Отац јој је саопштио да је пронашао дивну жену којом жели да се ожени. Девојка се питала како је тако брзо преболео њену мајку, која је умрла шест месеци раније. Погибија њене мајке у саобраћајној несрећи био је најсташнији догађај у њеном, до тада, безбрижном животу.

Светла је девојка плавих очију и црне косе. Имала је светли тен због кога су јој родитељи наденули име Светла. Имала је деветнаест година.

- Тата, да ли заиста желиш да се ожениш?

- Да, душо – одговорио је.

Светла је заћутала.

- Да ли је све у реду? – питао је.

- Јесте, само нешто размишљам.

- Моја изабраница Нарциса долази следеће недеље у нашу кућу.

Долазак Нарцисе је прослављен великом забавом на коју су позвани сви виђенији људи града. Док су се сви забављали уз музику, Светла је седела у својој соби и гледала у стабло сикамура испред њеног прозора. Дрво је било на њиховом имању од времена када је њен прадеда саградио кућу и основао град.

У почетку је изгледало да Нарциса воли Светлиног оца, па је то Светлу мало умирило. Ипак, нова жена је веома чудна. Из њеног погледа се ништа није могло прочитати и истински је била срећна једино док је посматрала свој одраз у огледалу које је донела у кућу. Једном се десило да је Светла прошла случајно поред огледала док се Нарциса огледала. Оно што је угледала, узбудило је Нарцису толико да је пожелела да вришти, али је, уместо тога, зарила нокте веома јако у шаке. Светлина појава је обасјала огледало што она никад није могла и Светла је постала претња њеној лепоти.

Нарциса је све чешће одлазила на таван где се, како је послуга причала, бавила магијом. Убрзо се отац разболео, био је позитиван на корону. Светла је инсистирала да га одведе у болницу, али Нарциса није дозволила. Лечила га је чајевима које је сама правила. Након неколико дана, отац је умро. После сахране, Нарциса је запретила Светли да ако не буде послушна, може да заврши као њен отац. Светла је тада била сигурна да је Нарциса убила њеног оца.

- Смањићемо послугу у кући, ти ћеш преузети кућне послове од сутра! – рекла је Нарциса.

Светла је отишла у своју собу. Отворила је прозор и погледала дрво. Ветар јој помилова лице и готово да је зачула мајчин глас: „Бежи из куће.“

У делићу секунде нашла се на дрвету и полако се спустила на тло. Под њеном тежином се одломило седам гранчица и пало поред ње на земљу. Била је спремана да потрчи што даље од куће кад је зачула гласове.

- Понеси нас са собом, понеси нас! – говориле су гранчице док су се дизале до висине њене руке. Помислила је да губи разум, а гранчице ускочише у њену руку. Светла их стегну и отрча према шуми.

Дуго је ходала и кад је пао мрак, схватила је да не зна где је. Гранчице у њеној руци су биле немирне.

- Смирите се, саплешћу се ако гледам у вас.

- Желимо да ти помогнемо! - узвикнуле су.

Једна гранчица засија те се чинило да је целу шуму осветлила.

- Шта сте ви?- упита Светла.

- Ми смо твоји заштитници. Штитићемо те својим моћима.

- Које су ваше моћи?

- Ја имам моћ да осветлим таму.

- Ја имама моћ телекинезе.

- Ја могу да те вратим у блиску прошлост.

- Ја могу да те учиним невидљивом.

- Ја могу да ударим веома јако.

- Ја могу да те пренесем на друго место.

- Ја могу да читам мисли.

Светла је била захвална на оваквим помоћницима и наставила пут кроз шуму.

Стигла је до колибе која је изгледала као да у њој дуго нико није боравио. Уз помоћ гранчица Светла је уредила простор толико да може у њој да живи. Неколико дана је провела у колиби размишљајући шта да ради. Онда једног јутра у колибу уђе непознати човек. Светла врисну од страха, а човек кад виде девојку у колиби, умири је:

- Опростите, нисам очекивао да ћу неког затећи овде.

- Нисам ни ја очекивала незване госте.

- Ја сам ловац и овде долазим лети за време сезоне лова. Моје име је Емил.

- Ја сам Светла.

Младић је био висок и леп, не много старији од Светле. Питао је шта ради сама усред шуме и она му исприча шта се десило. Ловац рече да је чуо приче о жени за коју град говори да је вештица и о њеној поћерки која је нестала на дан очеве сахране. Прича се и да је маћеха унајмила трагаче и да жели смрт Свети због њене младости и лепоте. Ловац је следећих дана посећивао Светлу и помагао јој да лакше преживи дане у шуми.

За то време Нарциса је беснела све више. Није могла да пронађе Светлу и решила је да тражи помоћ магије. Морала је да жртвује део своје лепоте и младости да би у томе успела. Заслепељена мржњом према девојци била је спремна да се одрекне и своје заносне лепоте.

Сазнавши где је девојка, Нарциса се упутила ка колиби. Светла је била сама, spremала је питу са јабукама. Неко закуца на врата.

- Нисам те очекивала тако рано – рече мислећи да је дошао Емил.

Зачудила се кад је видела погрбљену старицу.

- Да ли би ми дала чашу воде? – упита жена.

- Наравно, уђите.

Нарциса је ушла и уверила се да је девојка сама. У тренуту кад се Светла окренула, Нарциса крену ка њој. Гранчица која је читала мисли, узвикну:

- Бежи, Светла, повредиће те.

Светла истрча из колибе, а старица маћеха за њом. Гранчице полетеше. Светла се саплете и паде. Једна гранчица је учини невидљивом на кратко. Нарциса изговори неке речи и угледа девојку далеко у шуми, а онда полете ка њој. Гранчица телекинезе помери девојку и Нарциса замало удари у дрво.

- Доведи Емила! - рече Светла гранчици телепортације.

Светла стиже до краја шуме, до провалије. Појави се Емил и у том тренутку Нарциса гурну Светлу преко литице. Емил паде на колена од немоћи.

- Закаснио си, ловче! – узвикну Нарциса и поче да гази гранчице.

Емил угледа једну поред ноге, препозна је и рече:

- Врати ме два минута у прошлост.

Емил поново угледа Светлу и Нарцису на ивици провалије.

- Удари Нарцису! - рече гранчици ударца.

Гранчица пролете поред Нарцисе и заљуља је веома јако. Од силине ударца маћеха паде у амбис уз врисак.

Светла се вратила у град у своју кућу. Кад је дошла јесен, Емил је запресио и онда су направили забаву да прославе веридбу. Гранчице су се вратиле на гране старог дрвета. Поново су биле само обичне гранчице, све док их неко у невољи поново не одломи.

Вања Васовић IV₃

Клои бежи од куће

У малом граду живела је породица - мајка, отац и ћерка. Девојчица се звала Клои. Живели су у кући у зеленом крају града, близу шуме. Родитељи су током година почели да се свађају све више. Када је Клои имала 12 година, одлучили су да не могу више да живе заједно и мајка се преселила у неко мало место. Мислила је да је за Клои најбоље да остане да живи са оцем у кући у којој је одрасла и у граду где су њени пријатељи. Оне су раговарале телефоном сваког дана и Клои је одлазила код мајке за распусте.

Клои је имала црну косу и очи боје мора. Имала је много другова и другарица, била је одличан ђак и планирала да студира медицину.

Када је Клои имала 17 година, њен отац се поново оженио. Месецима раније одлазио је често у велики град због посла и једног дана се вратио са новом женом. Било је вече, Клои је чула да се улазна врата отварају, а онда је отац позвао.

- Клои, дођи у дневну собу.

Сишла са спрата и угледала веома лепу жену чије је лице било потпуно хладно.

- Ја сам Лара - рекла је.

- Лара је моја жена, она ће живети са нама - рекао је отац.

Клои је обузело чудно непријатно осећање. Била је изненађена што отац није раније спомињао ту жену и што ће сада у кући бити нека неопозата особа. Одједном, помислила је да је њеном срећном животу дошао крај.

Прошло је неколико месеци. Клои није много виђала оца и маћеху. Чинило јој се да су они потпуно посвећени једно другом. Викенде су проводили ван града, понекад је Лара ишла са мужем на пословна путовања. Првобитни страх о заједничком животу са маћехом скоро да је нестао. Са другарицама из разреда је учила у библиотеци, или су се скупљали код неке од њих у кући. Ишла је на припреме за пријемни испит на Медицинском факултету и тамо стекла неколико нових пријатеља.

Дошло је пролеће и пролећни распуст, ближио се њен осамнаести рођендан и размишљала је о рођенданској забави коју је планирала са родитељима претходних година и на коју треба да дође и њена мајка.

Приметила је да се нешто променило у кући, маћеха је стално била ту, отац је сам у радној соби кад је код куће и више не иду на излете. Маћеха је била нерасположена, седела је по цео дан у дневној соби и гледала телевизију. Једног јутра, док се Клои спрема да иде код другарице, маћеха је почела да виче на њу.

- Какав је ово лом? Када ћеш да средиш кухињу? Само разговараш телефоном и гледаш у компјутер. Мислиш да ћу ја да чистим за тобом?

- Сређујем све као и раније. Шта је проблем?

- Знаш ти шта је проблем. Причаш оцу неистину о мени и сад ме више не воли.

- Какву неистину? Уопште не разговарам са њим о теби. Јуче смо причали о мојој забави за осамнаести рођенда.

- Због тога је и љут на мене. Рекла си му да хоћеш да дође твоја мајка, као да он нема жену. Ја сам главна у овој кући.

- То нема везе са тобом. То је договор од пре пет година и наравно да желим да дође моја мајка. Сад морам да идем. Да ли си видела мој телефон, малопре је био на столу?

- Узела сам твој телефон. Не идеш ти нигде. Ако желиш журку, мораш да средиш целу кућу.

Клои је отишла у своју собу. Хтела је да јави другарици да не долази и позове оца на скајп. Веома се зачудила што нема интернета. Вратила се у дневну да погледа рутер, али њега није било. Маћеха је пришла.

- Нема интернета. Твој отац је на службеном путу целе недеље. Ако убедиш мајку да не дође на журку, добићеш интернет и телефон.

Клои је провела дан у сређивању ормана и комода. То јој је помагало да се смири и размисли шта да ради.

Следећег дана се искрала из куће пре него што је маћеха устала и кренула у шуму да разбисти главу. Дуго је ходала и у једном тренутку није знала где се налази. Идући све ширим стазама наишла је на дрвену ограду и двориште у коме је била приземна дугачка кућа. Сетила се да је другој страни шуме село о коме је

Страхиња Пешић IV₃

причала њена другарица Мира. Дошла је до куће и куцала на врата. Нико није одговорио. Села је на клупу испод дрвета и задремала.

- Клои, откуд ти овде? – пробудио је Мирин глас.

- Здраво! – одговорила је и са чуђењем гледала како у двориште улазе четири девојке и двоје одраслих људи.

- Клои, ово су моје сестре и моји родитељи. Били смо у цркви. Па, откуд ти овде?

Клои је испричала шта јој се десило, а онда је звала оца. Пола сата након тога отац јој је јавио да може да иде кући и да се маћеха враћа у велики град.

Живот је текао даље. На Клоин осамнаести рођендан кућа је била пуна гостију. Клои је била веома срећна што је њена мајка дошла. Мира и цела њена породица такође су били ту. Клои је са њима постала веома блиска.

Било је весело, сви су се забављали, причали, смејали. Зачуло се звоно и Клои је отворила врата. Маћеха је ушла са тортом у рукама.

- Срећан рођендан, Клои. Желим да се извиним због онога што сам учинила. Ово је торта специјално направљена за тебе. Мораш је пробати.

Клои се захвалила, исекла тарту и послужила госте. На крају је и она узела једно парче. Торта је била веома укусна.

- Хвала, Лара, торта је одлична.

Отац је пришао својој жени смешећи се.

- Клои, немој да једеш ову тарту! – узвикнула је Мира. У њој има кикирикија

Клои је оставила тањир. Већ је осећала мучнину. Тешко је дисала. „Каква срећа да Мира зна да сам алергична“, помислила је док јој се вртело у глави.

Отац је однео до аута и брзо одвезао у болницу. Тамо је одмах прегледао један млади лекар, дао јој је лек и она је почела нормално да дише.

Увече је лекар ушао у болничку собу да провери како је.

- Чула сам да сте ме примили преко реда. То ми је спасило живот, не знам како да вам се захвалим.

- Можда да изађете са мном на колаче без кикирикија.

Клои је прихватила позив. Постали су момак и девојка. Неколико месеци касније Клои је почела да студира медицину.

Након тога отац се развео. Његова жена се одселила код сестре у Аустралију.

Клои и лекар су почели све чешће да се виђају, а онда и да живе заједно.

Јована Петровић VI₁

Снежана и поп звезда

У Београду, у дивном дворцу на врху брда у Раковици, живи девојка Снежана. Живот јој је био веома тужан, мајка јој је умрла кад је била мала, а њен отац се оженио другом женом. Та је жена била веома млада, била је фармацеут и бавила се прављењем различитих лекова за које и сама смишља рецепте.

Када је Снежана почела да студира, њен отац се изненада разболео и убрзо преминуо. Она је наставила да живи са маћехом која јој се нимало није свидела.

Снежана је веома лепа девојка, плаве косе и плавих очију. Потпуно се посветила факултету желећи да што га пре заврши, пронађе посао и одсели се из куће у којој сада живи.

Једног дана је маћеха била у продавници и на путу до куће испала јој је кеса са намирницама. Младић који је туда пролазио, помогао јој је да све сакупи. Она се захвалила, била је очарана лепотом младића и питала га да оду на пиће. Он је одбио рекавши да жури на посао и брзо отишао. Маћеха је била разочарана.

Неколико дана касније Снежана је отишла у кафић где је свирао нови бенд. Међу музичарима је био и њен колега са факултета Стефан који је после свирке пришао. Супер су се провели те вечери. Почели су да се виђају сваког дана, учили су заједно, ишли на трчање, постали су врло блиски.

Маћеха је на друштвеним мрежама видела њихове заједничке фотографије и била је веома љубоморна, јер је то био младић који се њој много допао. Размишљала је како да поквари ту везу и како да придобије Стефана за себе. Знала је како да направи напитака који би неки звали чаробни јер би учинио да се момак заљуби у њу. Снежану никад није волела и трпела је само зато што су делиле кућу. Помислила је да би и за њу могла нешто да спреми и заувек се је реши.

У међувремену младић је рекао Снежани да иде са бендом ван града на две недеље јер припремају нове песме за албум. Хтели су да буду сами и нису се никоме јављали.

Маћеха је припремила посебан отров и сипала га у балон воде који је Снежана користила у кући. Отров је деловао споро, па се у случају смрти не би могло открити како је узет. Снежана је тих дана била често у библиотеци где је учила и ретко је пила из балона. Једног дана је дошла кући са другарицом Милом, она је била жедна и попила је неколико чаша те воде одједном. Након пола сата Мили није било добро и Снежана јој је помогла да оде у болницу. Тамо су рекли да је отрована и да је отров стављен у воду веома јак и кад се дуже уноси, сигурно доводи до смрти.

Снежана је схватила да маћеха жели да је убије, али је знала да је балон већ нестао пошто је маћеха била код куће и видела је како је Мили позлило. Зато је Снежана решила да се не враћа у кућу. Отишла је у Милину викендицу недалеко од града, окружену дрвећем, те се чинило да је у шуми.

Маћеха је решила да је пронађе и отрује. Лако је на Инстаграму пронашла слике Милине викендице и локацију. Онда је сутрадан отишла тамо, прерушила се у старицу и однела девојци корпу воћа и поврћа.

- Има ли кога?- питала је када је отворила врата куће.

- Добар дан – појавила се Снежана.

- Драго дете, ја сам комшиница. Донела сам ти свежег воћа и поврћа из моје баште.

Изволи.

Снежана је узела корпу и захвалила се, а старица је брзо отишла.

Девојка је извадила једну јабуку из корпе, била је тако лепа и укусна. После неколико залогата, осетила је вртоглавицу и мучнину. Изашла је испред куће, почела да запомаже и пала на земљу. Стефан и његов бенд су били у суседној кући, видели су како је неки луксузни ауто био на путу и чудну старицу у њему, а онда су чули како неко виче. Стефан је отрчао до шумице, видео Снежану и позвао хитну помоћ, а његови другари су колима пратили непознату жену и обавестили полицију. Маћеха је завршила у затвору.

Снежани су испрали стомак и била је добро.

Следећег месеца бенд је имао концерт, свирали су песме са новог албума. Једна песма била је посвећена Снежани. Снежана и Стефан су одлучили да се венчају.